

10 grudnia 1924 r.

URZĄD PATENTOWY

E21d 5/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

No 578.

Wilhelm Breil,
Essen-Bredeney (Niemcy).

Kl. ~~5c4~~
5c 5/06

Wyłożenie szybu.

Zgłoszono: 24 marca 1921 r.

Udzielono: 11 września 1924 r.

Pierwszeństwo: 29 sierpnia 1919 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy wyłożenia szybów szczególnie szybów zamarzających, składających się z metalowych wieńców nasadowych i betonu. Ażeby takie wyłożenie mogło być zupełnie uszczelnione, przedewszystkiem buduje się wyłożenie, składające się z żelaza lanego lub kowalnego, tak silne, że samo ono, przed włożeniem betonu, może wytrzymać ciśnienie skały, ponieważ potem po odtajaniu skały, może być uszczelnione uszczelnienie, a następnie, w niezamrażonym stanie, włożony beton.

Według wynalazku wieńce nasadowe składają się przeto ze spółśrodkowych pierścieni, które połączone są ze sobą, np. zapomocą pionowych i poziomych zeber. Ażeby przestrzeń, pomiędzy obydwooma płaszczyznami wyłożenia żelaznego, udostępnić dla uszczelnienia i włożenia

betonu, wykonuje się poszczególne odcinki wieńca nasadowego przedewszystkiem tak, że zewnętrzny odcinek pierścieniowy jest wyższy, niż wewnętrzny. W celu wyrównania można potem, pomiędzy każde dwa nad sobą leżące pierścienie wieńca nasadowego, od strony wewnętrznej, włożyć rozbieralny, również z odcinków złożony, pierścień.

Przy podwójnościennych odcinkach wieńca nasadowego wykonuje się przedewszystkiem wewnętrzne niższe odcinki pierścieniowe grubsze niż zewnętrzne, albowiem wyższe odcinki, przy brakujących wewnętrznych pierścieniach wypełniających, dają konstrukcji żelaznej dobrą odporność.

Jak długo nie są włożone wewnętrzne pierścienie wypełniające, tak długo dostępna jest przestrzeń wewnętrzna pier-

ścieni nasadowych dla uszczelnienia płaszczy i włożenia betonu.

Ponieważ, przy zwieszeniu odcinków wieńca nasadowego, utrzymywane są wewnętrzne części pierścieniowe chwiejnie, można je zawiesić wspornikowo na zewnętrznych częściach pierścieniowych, zapomocą pionowych, stosownie także wydrążonych, żebrach.

Na rysunku przedstawiona jest forma wykonania wyłożenia.

Fig. 1 — jest pionowym przekrojem wyłożenia.

Fig. 2 — jest widokiem zgóry pojedynczego odcinka wieńca nasadowego.

Każdy odcinek wieńca nasadowego składa się z zewnętrznego odcinka pierścieniowego *a* i wewnętrznego niższego odcinka pierścieniowego *b*, które połączone są ze sobą zapomocą poziomych żeber *d*. Żebra są wydrążone, ażeby ubita betonem przestrzeń pośrednia tworzyła zwięzłą całość i ażeby pionowo przechodzące luźne wkładki żelazne *e* mogły być włożone. Pomiędzy dwoma nad sobą leżącymi pierścieniami wieńca nasadowego włożone są, od strony wewnętrznej, złożone z odcinków pierścienia pośrednie *f*.

Po wykonaniu całego wyłożenia z lanych wieńców nasadowych wyjmuje się kolejno poszczególne pierścienie pośrednie *f*, w celu dojścia do przestrzeni wewnętrznej, a następnie zakłada się je zpowrotem. Po odjęciu pierścienia można się dostać do przestrzeni wewnętrz-

nej w celu uszczelnienia spoin pomiędzy poszczególnymi odcinkami wieńca nasadowego. Spoiny wewnętrznej ściany mają formę klinową i są uszczelnione od przestrzeni wewnętrznej, dzięki czemu ciśnienie wody może jeszcze silniej zaciskać materiał uszczelniający w spoinach, a nie może go wypierać.

Beton wkłada się stopniowo przez otwory, powstałe w ścianie wewnętrznej, po wyjęciu pierścieni wkładowych *f*.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Wyłożenie szybów szczególnie szybów zamarzających, składające się z metalowych wieńców nasadowych i betonu ubijanego, tem znamienne, że każda część wieńca nasadowego składa się z dwóch spółśrodkowych odcinków (*a*, *b*), połączonych ze sobą zapomocą wydrążonej konstrukcji.

2. Wyłożenie według zastrz. 1, tem znamienne, że u każdej części wieńca nasadowego jest wewnętrzny odcinek pierścieniowy (*b*) niższy, niż zewnętrzny (*a*), a pomiędzy każdymi dwoma nad sobą leżącymi pierścieniami wieńca nasadowego, od strony wewnętrznej, włożone są wyjmowalne pierścienie (*f*), złożone także z odcinków.

3. Część wieńca nasadowego dla wyłożenia podług zastrz. 1 — 2, tem znamienna, że wewnętrzny niższy odcinek (*b*) zawieszony jest wspornikowo na zewnętrznym (*a*), zapomocą pionowych żeber (*d*).

Wilhelm Breil.

Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

